

Cselényi István Gábor

BÚCSÚSOK

Kitárult szívvel, énekelve
jönnek a pócsi Máriához.
Az öregebb száll szekerekre,
a távolról jött buszra áldoz.

Körhinta jár a faluszélen,
vásárfiát adnak a bódék.
Vasárnap van. A templomtéren
szüntelen zsebong a jónép.

Megilletődve, elfogódva,
hosszú sorban lépnek a képhez.
Nyelvük néma, nem fakad szóra,
pedig máskor olyan beszédes.

Cserzett bőrű, markáns arcok,
bajhoz, szitokhoz edzett lelkek
megszelídülve lépnek ahhoz,
kitől az Ember született meg.

Mert tanyák, bokrok, falvak mélyén
attól tanultak emberséget,
reményt a végzet sűrű éjén,
ki Máriától emberré lett.